

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 26.

Udgivet 21de Juni.

1900.

Kongelig Resolution

13 Juni.

af 13de Juni.

1. I Genhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Biri Herred, Kristians Amt, under 18de December 1899 og 10de April 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. den Kgl. Resolution af 13de Mai 1865, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadevorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for Biri Prestegjæld, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De approberede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Ve, hvorunder i disse Vedtægter er indbefattet enhver Plads, Ve eller Afkomst, der er aaben for almindelig Færdsel, maa Døløb, Sammenstimlen af Folk, Slagsmaal, Skrigen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udsjærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres, den Vejfarende forulempes eller Færdselen hemmes, ikke finde Sted. Det er ligeledes forbudt paa eller ved offentlig Ve at spille Kort, musicere eller danse.

§ 2. Skydning paa eller over offentlig Ve er forbudt. Ved Mineringsarbejder paa eller i Nærheden af offentlig Ve eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 3. Uvorden Kjørsel eller Riden paa Hest eller Cykle paa offentlig Ve maa ikke finde Sted. Paa Vinterføre skal de Kjørende anbringe Bjælder eller Klokker paa sine Heste, eller om nogen fører flere efter hinanden, da paa den forreste af disse. Kjøretøjskarl, der har mere end en forspændt Hest, skal udvise saadan Forsigtighed, at Færdselen derved ikke i nogen Maade hindres eller

13 Juni. besværliggjøres. Ingen maa forlade sin Hest uden at sørge for, at den er forvarlig bunden eller har fornødent Tilsyn.

§ 4. Lensmanden kan forbyde Kjelkeagning og Skiløbning paa nærmere angivne Veie.

§ 5. Det er forbudt at lade Heste eller Kreaturer drive løse paa offentlig Vej uden forvarligt Tilsyn.

§ 6. Naar Hunde viser sig glubste eller bidste, eller har den Vane at forulempe Mennesker eller Heste ved at fare imod dem eller gaa ad dem, skal Eieren efter Politiets nærmere Bestemmelse holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med Mundkurv.

§ 7. Uden fyldestgjørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Dør, Port eller Vindu eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller skræmmes.

§ 8. Enhver, der driver Beværtning med Spise eller Drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at i de dertil benyttede Lokaler intet foreskalder, som strider mod Orden og Sømmelighed.

§ 9. Paa offentlige Beværtningssteder maa ingen gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende Udfærd, hvorved andre Gæster, Barten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 10. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Sønd- og Helligdage og til Kl. 5 Eftm. paa disse Dage, og ellers fra Kl. 10 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gæster indlades eller opholde sig paa disse Steder. Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller og Gæstgivergaarde i den nævnte Del af Døgnet. Ved Forordningerne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udskjænkning af Brændevin, Ol og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 11. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paabyde dens Ophør Kl. 10 Aften.

§ 12. Paa Kirkegaarde maa ingen Leg eller anden med Hensyn til Stedet upassende Opførsel finde Sted. Mindre Børn maa ikke komme paa Kirkegaarde uden ifølge med og under Opsigt af Voksne. Det er forbudt at medtage Hunde.

§ 13. Det er forbudt at ødelægge, beskadige eller besudle de til offentlig Nytte eller Prydelse bestemte Indretninger eller Gjenstande saasom Træer, Stakitter, Gårder — heri indbefattet specielt Gærdestor — Vandposter og deslige.

§ 14. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af 13 Juni. det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra 2 — to — Kroner til 800 — otte hundrede — Kroner, der tilfalder Herredsklassen.

Kongelig Resolution

13 Juni.

af 13de Juni.

1. I Genhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Næsseby Herred, Finmarkens Amt, under 26de Februar 1896, 25de Februar 1897 og 10de April 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. Hans Kongelige Høihed Kronprindsregentens Resolution af 14de August 1884, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for Karlebotten samt Næsseby og Polmal Kirkesteder i Næsseby Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De approberede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Vej, hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Vej eller Afkomst, der er aaben for almindelig Færdsel, maa Oplob eller Sammenstignen af Folk eller Slagsmaal, Strigen, Raaben eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres, den Veifarende forulempes eller Belansthedighed krænktes, ikke finde Sted.

§ 2. Bestemmelserne i § 1 skal, forsaavidt de kan gives Anvendelse, ogsaa gjælde Baudet udenfor Herredets Strandlinje, saalangt det stedlige Politis Myndighedsomraade strækker sig.

§ 3. Ingen maa uden fyldestgørende Grund banke paa anden Mands Dør, Vindu eller Væg eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller skræmmes.

§ 4. Det er forbudt at lade Hingste, olme Offer eller andre for den offentlige Sikkerhed farlige Dyr gaa løse i uindhegnet til offentlig Vej stødende Havnegang eller Eng, saavel som i Indhegning ved offentlig Vej, medmindre Indhegningen er forsynet med saa høit og stærkt Gjerde, at Dyrene ikke kan springe over eller trænge igjennem.

13 Juni. § 5. Skydning paa eller udover offentlig Bei er forbudt. Ved Mineringsarbejde paa eller i Nærheden af offentlig Bei eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 6. Paa offentlig Bei er uvorren Rjørsel eller Ridning samt Kaptfjoring og Kapridning forbudt.

Paa Vinterføre pligter de Rjørende at have Bjelder paa sine Heste.

§ 7. Naar Hunde viser sig glubste eller bidste eller har for Bane paa offentlig Bei at forulempe Menneſter eller Heste ved at fare mod dem eller gjo ad dem, ſkal Eieren efter Politiets Beſtemmelse være forpligtet til at holde ſaadanne Hunde bundne eller forſnyede med Mundkurv. Diſper maa i Løbetiden holdes inde.

§ 8. Enhver der driver Beværtning med Spiſe eller Drikkevarer, ſkal ſørge for at der i de dertil benyttede Lokaler intet foregaar der ſtrider mod Orden og Sammelighed.

§ 9. Ingen maa paa offentligt Beværtningſted gjøre ſig ſkyldig i voldſom eller ſtoiende Udfærd, hvorved andre Gjeſter, Børtten eller dennes Familje og Tjenere fortrædigeſ eller andre af Huſets Beboere eller Omboende forſtyrres, ei heller i andre Maader viſe en uanſtændig eller forargelig Opførelſe.

§ 10. Offentlige Beværtningſ- og Forlyſtelsesſteder ſkal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Søn- og Helligdage til Kl. 5 Eſtm. paa diſſe Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning eller Udſjænkning finde Sted og ingen Gjeſter indlaſes eller opholde ſig paa deſlige Steder. Denne Beſtemmelse ſkal ikke være til Hinder for Beværtning af Reiſende i Hoteller eller Gjeſtigergaarde i den nævnte Del af Døgnet.

§ 11. Offentlig Sammenkomſt til Afholdelse af Dans eller anden Uſtytighed maa ikke afholdes uden Tilladelse af Politiet, der kan paabyde ſammes Ophør Kl. 10 Aften.

§ 12. Overtrædelſer af nærværende Bedtægter paatales af det Offentlige ſom Politifag og bliver, ſaaſremt Tilfældet ikke gaar ind under noget ſtrengere Straffebud, at anſe med Bøder fra 2 Kr. til 800 Kr., hvilte Bøder tilfalde Herredſkaſſen.

Kongelig Resolution

13 Juni.

af 13de Juni.

I Genhold til Lov af 22de Mai 1875 angaaende Afgang til at give dramatiske Forestillinger m. v. § 4 meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Brandbu Herred, Kristians Amt, under 27de November 1899 og 26de Marts 1900 fattet Beslutning for bemeldte Herred angaaende saadanne Forestillinger.

Beslutningen er saalydende:

Ingen maa give offentlige Forestillinger eller Forevisninger af de i Lov af 22de Mai 1875 § 4 omhandlede Slags uden for hver Forestillingsdag eller Aften at udrede en Afgift, stor Kr. 30,00 til Herredskassen. Afgiften erlægges forstudsvis til Lensmanden.

Overtredelse af denne Bestemmelse straffes efter Lov af 22de Mai 1875 § 5.

Kongelig Resolution

13 Juni.

af 13de Juni.

I Genhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Egersunds Herred, Stavanger Amt, under 21de Oktober 1899 og 5te Mai 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn, saalydende:

Salg af Tobak i hvilken som helst Form til Børn under 15 Aar er forbudt, medmindre Barnet medbringer en for Tilfældet særskilt udfærdiget Rekvizition fra kjendt, voksen Person. Overtredelse heraf straffes med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 100,00, der tilfalder Statskassen.

Kongelig Resolution

13 Juni.

af 13de Juni.

De af Hole Herredsstyre i Møder den 23de Januar og 19de Marts 1900 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Gen-

13 Juni. hold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre dog saaledes, at Ordene „har at“ i § 6 ombyttes med „opfordres til at“ og at § 13 skal lyde: „Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste August 1900“.

De approberede Regler er efter dette saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i 2 Distrikter, nemlig Østre Høle og Vestre Høle. Disse Distrikter inddeles igjen i følgende Brandroder:

Østre Høle.

Rode No. 1. Krogskovens Rode, der indbefatter hele Høle Krogskov. Til denne Rode hører foruden Krogskoven Stens og Arnæs Kredse foruden Storøen.

Rode No. 2. Utstrandens Rode, der indbefatter Strækningen fra Liers til Norderhøvs Grændse, begrændset i Øst af Krogskoven og i Vest af Høls- og Stensfjorden, indbefattende Utstrandens Kredse samt Storøen.

Rode No. 3 indbefatter Høle og Bønsnæs Kredse samt Østre Høles samtlige Hjemstove.

vestre Høle.

Rode No. 1. Nordre Rode.

Rode No. 2. Søndre Rode.

Grænsen mellem disse dannes af Hjerdingssdelet (Hollerud og Skamarken paa den ene og Haug paa den anden Side) fra Thyrfjorden til Væleren, videre af denne og Hovedvasdraget, der falder i samme, indtil Sognudsgrændsen.

§ 2. For hver Brandrode vælger Herredsstyrelsen en Brandmester med Suppleant. Disse pligte at fungere i 3 Aar, hvorefter de kunne undslaa sig for Gjenvalg i lige saa lang Tid. Vise de sig forsummelige eller uduelige i sin Stilling, kunne de naarsomhelst af Herredsstyrelsen afskediges.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 angaaende Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark ikke overtrædes, samt at paa se de i § 8 nævnte Bestemmelser overholdte, og har han, saasnart han bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt, ved udsendte Budstikker eller paa anden hensigtsmæssig Maade hurtigst muligt at indkalde det fornødne Mandskab og uopholdelig at begive sig til Brandstedet for at lede Slukningsarbeidet. Finder han det nødvendigt, har han tillige at underrette de øvrige Brandmestere for at faa tilkaldt Mandstaber ogsaa fra andre Brandroder. Naar flere Brandmestere er tilstede, fører den af dem, inden hvis Rode Branden er opstaaet, Overledelsen af Slukningsarbeidet. Overtræ-

delser af Bestemmelserne i ovennævnte Lov af 14de Juli 1893 13 Juni.
har Brandmesteren at anmelde for Baatalemyndigheden.

§ 4. Enhver i Herredet boende arbejdsfor Mand, der ikke har gyldigt Forsald, er efter Tilsigelse af Brandmesteren pligtig til snarest muligt at indfinde sig paa Brandstedet med Redskaber til Slukning, saasom Ox, Spade, Grev og Botte samt Kost for mindst 2 Dage og deltage i Slukningsarbeidet efter Brandmesterens Ordre.

§ 5. Mandskaber, som ere opbudte til Slukning af Skogbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slukningsarbeidet, førend Brandmesteren dertil giver Tilladelse. Antages Ilden slukket, udvælger Brandmesteren nogle Mand, der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblussen er forbi. Forinden Mandskaberne forlade Brandstedet, bør Lederen af Arbeidet søge indhentet saavidt muligt noiaagtige Oplysninger om, hvorledes Ilden er opkommen. Umiddelbart efter hver Skogbrand har vedkommende Brandmester herom at give Indberetning til Herredsstyrelsen samt Oplysninger om, hvorvidt de tilfagte Mandskaber have fremmodt og om nogen Forsømmelse i nogen Retning har fundet Sted. Indberetningen bør ogsaa indeholde Oplysning om Ildens Udbredelse, Stadens Størrelse og andre Omstændigheder, der antages at være af Interesse.

§ 6. Alle og enhver, som komme til Kundskab om, at Skogbrand er udbrudt, opfordres til uden Ophold at melde dette til nærmeste Brandmester og uden at opbevise Tilsigelse skyndsomt at begive sig til Brandstedet medtagende den Arbejdsstyrke, som i Øieblikket kan opdrives, for om muligt at kvæle Branden i Fødselen.

§ 7. Den Brandmester, der leder Slukningsarbeidet, kan, uden Hensyn til Indsigelse fra Eierens Side, for at begrænse eller standse Ilden lade sælde tilstødende Skog, nedrive Gjerder, grave Diger, optænde Modild og forøvrigt iværksætte de til Ildens Slukning nødvendige Foranstaltninger. Dog bør han, forinden der strides til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tid og Omstændigheder tillade det, raadslaa med andre Brandmestere eller Medlemmer af Herredsstyrelsen, som maatte være tilstede.

§ 8. Til de Tider, som Brandmesterne i de respektive Sogne finde det paatrævet, kunne de paa bekvemme Steder anordne Bagthold samt desuden lade en eller flere paalidelige Ophynsmænd stadigt befare de inden Sognet beliggende Skogstrækninger og under denne Befaring paase, at Lov om Anvendelse af Ild i Skog og Mark ikke overtrædes, samt, saavidt muligt, optage Fortegnelse over enhver, der paatræffes i Skogen.

§ 9. Hvis Brandmesteren eller hans Suppleant for nogen Tid forlader Herredet i Tiden fra 1ste Juni til 1ste September,

13 Juni. maa de melde dette for Formandskabets Ordfører, der midlertidigt besidder en anden i deres Sted.

§ 10 Formandskabets Ordfører har at paaase, at Brandmesterne udføre sine Pligter. Desuden paaligger det Ordføreren at iagttage det fornødne til Gjenneførelse af nærværende Regler.

§ 11. Enhver, som deltager i Slukningsarbejdene, erholder, om dette forlanges, en Godtgørelse af Kr. 2.00 pr. Dogn. Brandmesteren erholder paa samme Maade Kr. 4 00 pr. Dogn.

§ 12. De Udgifter, som foranlediges ved Iværksættelsen og Anvendelsen af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slukning af Skogbrand, indredes af Herredskassen efter Opgave og Bevidnelse fra Brandmesterne og Anvisning af Ordføreren.

§ 13. Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste August 1900.

13 Juni.

Kongelig Resolution

af 13de Juni.

De af Sigdal Herredsstyre i Møder den 26de August 1899 og 20de Januar 1900 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Jld i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre dog saaledes, at Ordene „er pligtig til“ i § 7 forandres til „opfordres til“ og at der tilføies som § 13: „Ovenstaaende Regler træder i Kraft den 1ste August 1900.“

De approberede Regler er efter dette saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende Brandroder, nemlig:

1ste Rode . . .	Næs	Skolefreds
2den „ . . .	Kolsrud	„
3die „ . . .	Grenstogen	„
4de „ . . .	Stobern	„
5te „ . . .	Reistad	„
6te „ . . .	Tinrud	„
7de „ . . .	Langerud	„
8de „ . . .	Kringstad	„
9de „ . . .	Gjaasen	„
10de „ . . .	Rubberud	„
11te „ . . .	Baasum	„

13 Juni.

12te	"	Eidal	"
13de	"	Enger	"
14de	"	Kerdalen	"
15de	"	Kopseng	"
16de	"	Nafan	"
17de	"	Vestbygden	"
18de	"	Nordbygden	"
19de	"	Hovland	"
20de	"	Haakenrud	"
21de	"	Thyran	"
22de	"	Kaaen	"
23de	"	Bjore	"
24de	"	Rud	"
25de	"	Gren	"
26de	"	Rishovd—Nedalen	"
27de	"	Enerud	"
28de	"	Brevig	"
29de	"	Orpen	"
30te	"	Enderud	"
31te	"	Brokkesfogen	"

§ 2. For enhver Brandrode udvælger Herredsstyrelsen en Brandmester tilligemed Suppleant. Disse er pligtige til at fungere i 3 Aar, hvorefter Vedkommende kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid. Viser de sig forsømmelige eller uduelige i sin Stilling, kan de naar som helst af Herredsstyrelsen afskediges.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med, at Bestemmelsen i Lov af 14de Juli 1893 om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark ikke overtrædes, og har han, saasnart han bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt, ved udsendt Budstikke eller paa anden hensigtsmæssig Maade hurtigst mulig at indkalde det fornødne Mandskab og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at lede Slukningsarbeidet.

Er det nødvendigt, har han tillige at underrette de øvrige Brandmestere for at faa tilkaldt Mandskab ogsaa fra de andre Brandroder.

Naar flere Brandmestere er tilstede, fører den af dem, inden hvis Rode Branden er opstaaet, Overledelsen af Slukningsarbeidet.

Overtrædelser af Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 har Brandmesteren at melde for Baatalemyndigheden.

§ 4. Enhver inden Herredet bosat voksen, arbejdsfor Mand der er skikket til at deltage i Slukningsarbeidet og ikke har gyldigt Forsald, er pligtig til efter Budsendelse fra en Brandmester at indfinde sig paa Brandstedet medhavende mulig forhaandenværende Redskaber, saasom Dye, Spade eller Hakke samt Bøtte og der udføre, hvad Brandmesteren eller den han dertil bemyndiger, paa lægger ham.

13 Juni.

Slukningsarbeidet bliver at anse som en Hjælp, der i Almindelighed bør ydes uden Betaling, men vedvarer Arbeidet i over et Døgn betales efter Bestemmelsen i § 11.

§ 5. Mandskab, som er opbudt til Slukning af Skogbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slukningsarbeidet, forinden vedkommende Brandmester dertil giver Tilladelse. Antages Ilden slukket, udbælger Brandmesteren nogle Mænd, der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblussen er forbi.

Forinden Mandskabet forlader Brandstedet, bør Lederen af Arbeidet søge indhentet saavidt mulig nøiagtig Oplysning om, hvorledes Ilden er opkommen.

§ 6. Til Standsning eller Begrænsning af Skogbrand kan Lederen af Slukningsarbeidet, uden Hensyn til Indsigelse fra Gierens Side, efter Omstændighederne lade fælde tilstødende Skog, grave Diger, nedrive Gjerder, optænde Modild og forøvrigt iværksætte de til Ildens Slukning fornødne Foranstaltninger; dog bør han, forinden der strides til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tid og Omstændigheder tillader det, raadslaa med andre Brandmestre eller Medlemmer af Herredsstyrelsen, som maatte være tilstede.

§ 7. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, opfordres til snarest mulig derom at underrette vedkommende Brandmester.

§ 8. I Maanederne Juni, Juli og August maa Brandmesterne eller deres Suppleanter ikke samtidig foretage Rejser udenfor Herredet, medmindre de har sørget for at stille Stedfortrædere, som godkjendes af Sognets Forligelseskommisærer.

§ 9. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandmester at afgive til Herredsstyrelsen en Indberetning indeholdende Oplysninger om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Stedets Størrelse, hvorvidt nogen har tilfidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt hvad forøvrigt kan antages at være af Interesse.

Al Indberetningen bliver en Gjenpart at tilstille vedkommende Amtmand.

§ 10. Brandmesteren har at aflægge Regnskab over de ifølge nærværende Regler paaløbne Udgifter efter en ham af Herredsstyrelsen meddeelt nærmere Instrux.

§ 11. Brandmesteren tilkommer en Godtgjørelse af Kr. 4,00 for hvert Døgn, han i Stillings Medfør maa opholde sig i Marken. Andre Brandmandskaber, som benyttes over et Døgn, tilkommer en Godtgjørelse af Kr. 2,00 pr. Døgn.

§ 12. De Udgifter som foranlediges ved Iværksættelsen af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slukning af Skogbrand, udlignes paa Herredets Matrikulsfyld, forsaavidt Udgif-

terne i et Aar beløber sig til mindst 5 Ore pr. Styldmark. Mindre 13 Juni.
Udgifter udredes af Herredskassen.

§ 13. Ovenstaaende Regler træder i Kraft den 1ste August 1900.

Kongelig Resolution

13 Juni.

af 13de Juni.

I Henhold til § 89 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 meddeles Stadsfæstelse paa de af Kjøbstaden Sandefjords Kommuneslyre i Møde den 21de Mai 1900 vedtagne Bestemmelser til Skjærpelse i den anførte Lovs Forskrifter, forsaavidt nævnte By angaar.

De approberede Bestemmelser er faalydende:

Post 1.

Træbygning tillades ikke opført i det Strøg, som ligger mellem Jernbanelinien (Sidesporet) i Nord og Søen i Syd og som mod Vest begrænses af Løkkegaden og mod Øst af Storgaden, Torvet og Bryggegaden.

Alle Bygninger til de nævnte Gader og til Torvet skal opføres af Mur, selv om de har Mtr.-No. til andre Gader.

Med Kommunebestyrelsens Samtykke kan Bygningskommissionen tillade at nuværende 1 Etages Træbygninger i ovennævnte Strøg paabygges.

Post 2.

Bygningslovens § 19, Paragraf 8 skal lyde saaledes: Baaningshuse maa kun opføres i 3 Etager. Paa Loftet over 3die Etage maa ikke indredes Beboelsesrum. Ei heller maa Ildsted der anbringes.

Post 3.

I Lovens § 20, Paragraf 1 forandres „18 m.“ til „15 m.“.

Post 4.

§ 24, Paragraf 3 gives saadan Tilføielse:

Paa Loftet over 2den Etage maa ikke indredes Beboelsesrum (jfr. § 33). Ei heller maa Ildsted der anbringes.

Post 5.

I Lovens § 27, Paragraf 1 forandres „300 m.²“ til „250 m.²“.

13 Juni.

Post 6.

Lovens § 28, 1ste Paragraph skal lyde saaledes:

1. Træbygning paa indtil 175 m.² og med ikke over 6 m. Gefimsøide skal være adskilt fra Nabogrund enten ved Brandvæg eller ved et aabent Mellemrum af mindst 2,50 m.
2. Træbygning paa over 175 m.², men ikke over 200 m.² og som ikke har en større Gefimsøide end 6 m. skal være adskilt fra Nabogrund ved Brandvæg eller ved et aabent Mellemrum af mindst 4 m.
3. Træbygning paa over 200 m.² eller som har en Søide af over 6 m. skal være adskilt fra Nabogrund enten ved Brandvæg eller ved et aabent Mellemrum af mindst 5 m.

Post 7.

§ Lovens § 31, 1ste Paragraph, forandres 4 m. til 5 m.

Post 8.

§ 34, Paragraph 1, Lit. a gives saadant Tillæg:

„Binduerne maa vende mod Syd, Sydost eller Sydvest.“

Post 9.

§ 72 gives saadant Tillæg:

Bygwerk kan negtes opført, forsaavidt det ved sit Udseende vil virke skjæmmende for Omgivelserne eller for vedkommende Strøg.

Post 10.

§ 74 gives saadant Tillæg:

Ei heller maa Tjærepap, Oliapap eller andre ligesaa let antændelige Stoffe anvendes til Beklædning i eller paa Vægge i Vaaningshus.

Post 11.

Foranstaaende Bestemmelser træder i Kraft strax.

De kommer til Anvendelse ogsaa paa Byggearbejder, som tidligere maatte være anmeldt og approberet saavel som paa Fortsættelsen af allerede paabegyndte Byggearbejder, forsaavidt dette maatte kunne ske uden at nødvendiggjøre Redrivning, helt eller delvis, af den allerede opførte Del af Bygningen.

Aldgang til at erhverve Dispensation i Henhold til Loven forbeholdes.

Kongelig Resolution

13 Juni.

af 13de Juni.

I Genhold til Skydsloven af 14de Juli 1893 § 25 meddeles Approbation paa den af Amtstinget for Kristians Amt under 14 Marts 1900 fattede Beslutning angaaende Forbud mod uden Politiets Bevilling at tage Plads ved offentlige Veie eller Pladse for at søge Erhverv ved Rejsendes Befordring m. v. i Skydsruterne Otta—Grotliden—Geiranger og Stryn inden Kristians Amts Grændser.

Nævnte Beslutning er saalydende:

1. Amtsforsamlingens Beslutning af 21de Juni 1894 om Anvendelse af Skydslovens § 25 paa Skydsruter inden Kristians Amt udvides til ogsaa at gjælde Skydsruterne Otta—Grotliden—Geiranger og Stryn inden Amtets Grændser, selv om der kun erholdes Tilslutning hertil fra det ene af de tilstødende Amter.
2. Den i ovennævnte Beslutning Littr. A Post 2 givne Bestemmelse forandres derhen, at Amtmanden bemyndiges til at fastsætte Bevillingsafgifternes Størrelse.
3. Forsaavidt den indkommende Afgift ikke maatte være tilstrækkelig til Udgifterne ved Kontrollen, bemyndiges Amtmanden til af Amtskommunekassen at anvende yderligere et Beløb af 100 Kroner aarlig hertil for nævnte Ruters Vedkommende.

Rettelse.

I den i No. 22 for d. A. indtagne Lov om Fattigvæsenet, Side 400, § 34, andet Pasfus, 3die Linie, staar: „de i § 28“ istedetfor „det i § 28.“

Udgiver: E. R. Weymann.